

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 445/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., T., zastúpenej advokátom JUDr. Ľ. P., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru T., Obvodného oddelenia M., sp. zn. ČVS: ORP-1067/MI-TV-2011 zo 4. novembra 2011, postupom a uznesením Okresnej prokuratúry T. sp. zn. 1 Pn 389/2011 z 12. decembra 2011 a postupom a rozhodnutím Krajskej prokuratúry v K. sp. zn. 1 Kn 150/2012 zo 7. mája 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júla 2012 doručená sťažnosť M. S., T. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutiami Okresného riaditeľstva Policajného zboru T., Obvodného oddelenia M. (ďalej len „obvodné oddelenie“), sp. zn. ČVS: ORP-1067/MI-TV-2011 zo 4. novembra 2011, Okresnej prokuratúry T. (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 1 Pn 389/2011 z 12. decembra 2011 a Krajskej prokuratúry v K. (ďalej len „krajská prokuratúra“) sp. zn. 1 Kn 150/2012 zo 7. mája 2012.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 13. októbra 2011 na obvodnom oddelení podala trestné oznámenie z dôvodu, že jej manžel nehospodárne zaobchádzal so spoločne nadobudnutým majetkom a finančnými prostriedkami, zadlžoval a zaťažoval spoločné nehnuteľnosti. Obvodné oddelenie uznesením zo 4. novembra 2011 odmietlo trestné oznámenie podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Toto rozhodnutie napadla sťažovateľka sťažnosťou na okresnej prokuratúre, ktorá sťažnosť odmietla uznesením z 12. decembra 2011. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky postúpila jej podnet v uvedenej veci na vybavenie krajskej prokuratúre, ktorá odložila jej podanie uznesením zo 7. mája 2012 s odôvodnením, že nie je opodstatnené. Uviedla, že uvedené orgány porušili jej základné práva, pretože ak vychádzali zo znaleckého posudku vypracovaného na jej osobu, tak ten nemohol byť použitý v konaní, posudok bol starý viac ako dva roky, preto nemohol byť aktuálny na daný stav. Okrem toho sa však tieto orgány skutkovo v celom rozsahu nezaoberali tým, že skutočne dochádzalo zo strany manžela k nehospodárnemu plytvaniu s ich spoločným majetkom. Dôsledné zistenie skutkového stavu by zrejme objasnilo dôvodnosť jej podnetu na trestné stíhanie. Navyše, odôvodnenia rozhodnutia uvedených orgánom neboli dostatočné, preto sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľky, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom a uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru T., Obvodné oddelenie M. ČVS: ORP-1067/MI-TV-2011 zo dňa 04.11.2011 porušené.

2. Základné právo sťažovateľky, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom a uznesením Okresnej prokuratúry v T. 1 Pn 389/11 zo dňa 12.12.2011 porušené.

3. Základné právo sťažovateľky, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom a rozhodnutím Krajskej prokuratúry K. 1 Kn 150/12 zo dňa 07.05.2012 porušené.

4. Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru T., Obvodné oddelenie M. ČVS: ORP-1067/MI-TV-2011 zo dňa 04.11.2011 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

5. Uznesenie Okresnej prokuratúry v T. 1 Pn 389/11 zo dňa 12.12.2011 zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie.

6. Uznesenie Krajskej prokuratúry K. 1 Kn 150/12 zo dňa 07.05.2012 zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie.

7. Porušovatelia sú povinní sťažovateľke nahradiť trovy súdneho konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, a o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, ako aj návrhy podané

oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podstatou sťažnosti bolo tvrdenie sťažovateľky, že orgán Policajného zboru a okresnej prokuratúry nevzniesli trestné obvinenie proti ňou označenej osobe a aj krajská prokuratúra tento názor akceptovala, čím tieto orgány porušili jej základné práva v rozsahu, ako ich označila v sťažnosti.

Ústavný súd v rámci svojej judikatúry opakovane vyslovil, že právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (II. ÚS 42/00). Tieto závery je možné v danom prípade vzťahovať aj na oznamovateľa v trestnom konaní, teda na sťažovateľku.

Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu (mutatis mutandis rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva napr. v prípade *Helmers v. Švédsko* rozsudok pléna z 29. októbra 1991 sťažnosť č. 1826/85, séria A, č. 212-A ods. 29, v prípade *Perezova v. Francúzsko* rozsudok Veľkej komory z 12. februára 2004 sťažnosť č. 47287/99, ods. 70, 71, ECHR 2004-I).

Z týchto dôvodov rozhodnutím a postupom Policajného zboru a orgánmi prokuratúry nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva v rozsahu, ako to označila sťažovateľka, a preto ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť. Nad rámec ústavný súd uvádza, že sťažovateľka nevyužila ani možnosť podať opakovaný podnet na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, a preto aj z toho dôvodu by sťažnosť nemohla byť predmetom preskúmania ústavným súdom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2012